

Αριθμός Απόφασης: ΑΔ114/2026

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ 10ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

ΑΚΥΡΩΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ακύρωσης, για την άσκηση της οποίας έχει κατατεθεί το νόμιμο παράβολο οι αιτούντες, παλαιστινιακής καταγωγής, ζητούν, παραδεκτώς, την ακύρωση της υπ' αριθμ. απόφασης του Γενικού Προξενείου της Ελλάδας στο Κάιρο Αιγύπτου, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα για την χορήγηση θεώρησης εισόδου της πρώτης με σκοπό την οικογενειακή επανένωσή της με τον δεύτερο (σύζυγό της) στο ελληνικό έδαφος.

8. Επειδή, όπως προκύπτει από προπαρατεθείσες αιτιολογικές σκέψεις της Οδηγίας 2003/86/ΕΚ – ο σκοπός της οποίας συνίσταται στη διευκόλυνση της ενσωμάτωσης των υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη επιτρέποντας την οικογενειακή επανένωση χάριν του οικογενειακού βίου [πρβλ. Δ.Ε.Ε. (τμήμα μείζονος συνθέσεως) απόφαση της 2.9. 2021, C-930/19, σκ.83] –, τα μέτρα που αφορούν την οικογενειακή επανένωση πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την υποχρέωση προστασίας της οικογένειας και σεβασμού της οικογενειακής ζωής, όπως αυτή αναγνωρίζεται, ιδίως, από τα άρθρα 8 της Ε.Σ.Δ.Α. και 7 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε. και, επομένως, οι διατάξεις της ως άνω Οδηγίας πρέπει να ερμηνεύονται υπό το φως των θεμελιωδών αυτών δικαιωμάτων [πρβλ. Δ.Ε.Ε. (τέταρτο τμήμα) απόφαση της 14.3.2019, C 557/17,σκ.53, Δ.Ε.Ε. (δεύτερο τμήμα) απόφαση της 4.3.2010, C-578/08, Rhimou Chakroun κατά Minister van Buitenlandse Zaken, σκέψη 44 και προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα P. Mengozzi από 30.4.2014 επί της C-138/13 Δ.Ε.Ε., σκέψη 47). Περαιτέρω, εφόσον, κατά γενικό κανόνα, η οικογενειακή επανένωση των προσφύγων επιτρέπεται, οι διατάξεις που μπορεί να επιφέρουν περιορισμούς πρέπει να ερμηνεύονται στενά, το δε περιθώριο εκτίμησης που παρέχεται στη Διοίκηση δεν πρέπει να χρησιμοποιείται με τρόπο που να αντιβαίνει προς το σκοπό της Οδηγίας, ο οποίος συνίσταται στη διευκόλυνση της οικογενειακής επανένωσης, ούτε προς την πρακτική αποτελεσματικότητά της [πρβλ. Δ.Ε.Ε. (τμήμα μείζονος συνθέσεως) απόφαση της 2.9.2021, C-930/19, σκ.84, Δ.Ε.Ε. (δεύτερο τμήμα) απόφαση της 4.3.2010, C-578/08, Rhimou Chakroun κατά Minister van Buitenlandse Zaken, σκέψη 43 και προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα P. Mengozzi από 30.4.2014 επί της C-138/13 Δ.Ε.Ε., σκέψη 50). Εξάλλου, κατά την όγδοη αιτιολογική σκέψη της ίδιας Οδηγίας, πρέπει να αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην κατάσταση των προσφύγων, εξαιτίας των λόγων που τους υποχρέωσαν να εγκαταλείψουν τη χώρα τους και που τους εμποδίζουν να διεξάγουν εκεί κανονικό οικογενειακό βίο και να προβλεφθούν πιο ευνοϊκές, από τους λοιπούς αιτούντες οικογενειακή επανένωση, προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματός τους [πρβλ. Δ.Ε.Ε. (τρίτο τμήμα) απόφαση της 7.11.2018, C-380/17, σκ. 44 και 53]. Συνακόλουθα, οι αρμόδιες εθνικές αρχές οφείλουν να διενεργούν εξατομικευμένη εξέταση του αιτήματος για οικογενειακή επανένωση, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία της εκάστοτε κρινόμενης υπόθεσης και κυρίως την ιδιαίτερη κατάσταση των προσφύγων, αναφορικά, ιδίως, με δυσκολίες που αντιμετωπίζουν για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων στη χώρα καταγωγής τους [πρβλ. Δ.Ε.Ε. (πέμπτο τμήμα) απόφαση της 12.12. 2019, C-519/18, Δ.Ε.Ε. (δεύτερο τμήμα)

απόφαση της 13.3.2019, C-635/17], η σχετικώς δε ληφθείσα απόφαση πρέπει να βασίζεται σε εμπειριστατωμένη εξέταση της προσωπικής τους κατάστασης, σε ισόρροπη και εύλογη εκτίμηση όλων των τρεχουσών και κρίσιμων περιστάσεων, συνεκτιμωμένων των διαφόρων εμπλεκόμενων συμφερόντων και σε περίπτωση απορρίψεως του αιτήματος, να είναι προσηκόντως, κατά τα ανωτέρω, αιτιολογημένη [πρβλ. Δ.Ε.Ε. (τμήμα μείζονος συνθέσεως) απόφαση της 26.3.2019, C-129/18, Δ.Ε.Ε. (τέταρτο τμήμα) απόφαση της 14.3.2019, C 557/17, σκ.57]. Από τον δε συνδυασμό των παρατιθέμενων στην προηγούμενη σκέψη διατάξεων προκύπτει ότι αιτιολόγηση αυτή είναι αναγκαία για τον έλεγχο της νομιμότητας της εν λόγω απόρριψης του αιτήματος για οικογενειακή επανένωση και διασφαλίζει το δικαίωμα των αλλοδαπών να λάβουν γνώση των λόγων που υπαγορεύουν την άρνηση θεώρησης εισόδου. Εξάλλου, η αιτιολογία της απόρριψης της θεώρησης εισόδου πρέπει να αναφέρεται έστω και συνοπτικά στο σώμα της πράξης, όπως στο τυποποιημένο υπόδειγμα (ενιαίο έντυπο), προκειμένου δε να είναι πλήρης πρέπει να περιέχει τη νομική και πραγματική της βάση. Η αιτιολογία αυτή νομίμως συμπληρώνεται από τα στοιχεία, που ευρίσκονται στον φάκελο της υπόθεσης και τα οποία ελήφθησαν υπόψη, κατά την απόρριψη χορήγησης της θεώρησης, πλην όμως δεν αναπληρώνεται από αυτά, ενώ η συμπλήρωση αυτή δεν είναι δυνατή με τις απόψεις της Διοίκησης, που συντάσσονται επ' ευκαιρία της προσβολής αυτής ενώπιον των δικαστηρίων (πρβλ. ΣτΕ Ολ 3348/1977, ΣτΕ 1673/2016, 3173/2012, 1226/2011 κ.ά.).

9. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, προκύπτουν τα εξής: Ο (δεύτερος) αιτών, παλαιστινιακής καταγωγής και αναγνωρισμένος ως πρόσφυγας, δυνάμει της...., υπέβαλε, στις 09-12-2019 αίτημα, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το από 15-07-2021 συμπληρωματικό αίτημά του- για την οικογενειακή του επανένωση, μεταξύ άλλων, με την (πρώτη) αιτούσα, σύζυγό του. Στο πλαίσιο της εξέτασης του εν λόγω αιτήματός του, ο αιτών προσήλθε σε προσωπική συνέντευξη, κατά την οποία αποκρίθηκε σε πληθώρα ερωτήσεων, αναφορικά, μεταξύ άλλων, με τον χρόνο και τον τρόπο γνωριμίας και τέλεσης γάμου με την αιτούσα, σύζυγό του, καθώς και στοιχεία της κοινής οικογενειακής τους ζωής με τα δύο -ενήλικα πλέον- τέκνα τους. Σχετικώς δε, συντάχθηκε το ευρισκόμενο στην δικογραφία από 15-07-2021 πληροφοριακό έντυπο-πρακτικό συνέντευξης, από το οποίο, κατά την κρίση της Υπηρεσίας, προέκυψε συνεκτική και λεπτομερής αφήγηση του ανωτέρω, αναφορικά με τα ειδικότερα στοιχεία της προσωπικής του σχέσης με την σύζυγό του και, συνακολούθως, διαπιστώθηκε η ύπαρξη των μεταξύ τους οικογενειακών δεσμών. Ενόψει αυτών, με την υπ' αριθμ. απόφαση της Υπηρεσίας Ασύλου (ΑΚΑ Δικαιούχων Διεθνούς Προστασίας), αφού συνεκτιμήθηκαν, μεταξύ άλλων, το προαναφερόμενο πρακτικό συνέντευξης, καθώς και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, το αίτημα για την οικογενειακή επανένωση των δύο συζύγων έγινε δεκτό. Ωστόσο, με την ήδη προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. απόφαση της εν λόγω προξενικής αρχής, που συντάχθηκε στο οικείο τυποποιημένο υπόδειγμα, αίτηση της αιτούσας προς το Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στο Κάιρο για την χορήγηση θεώρησης εισόδου της στο ελληνικό έδαφος μακράς διαρκείας (VISA-τύπου D) απορρίφθηκε με την επάλληλη αιτιολογία: "5. ήταν αδύνατο να διαπιστωθεί και / ή να αποδειχθεί ο σκοπός και οι όροι της παραμονής της" και "12. άλλοι λεπτομερείς λόγοι που αναφέρονται από το προξενείο ή περαιτέρω επεξήγηση των προαναφερόμενων λόγων. Το επισυναπτόμενο έγγραφο είναι ένα ενσωματωμένο κομμάτι αυτής της φόρμας", ενώ κάτωθι των ως άνω χωρίων τέθηκαν τα εξής χειρόγραφα σχόλια: «Ισχυροί οικογενειακοί δεσμοί με τον δικαιούχο διεθνούς προστασίας δεν μπόρεσαν

να διαπιστωθούν. Οι πληροφορίες που δόθηκαν σχετικά με τη δικαιολόγηση του σκοπού της παραμονής σας δεν ήταν αξιόπιστες.».

10. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, όπως αναπτύσσεται με το νομοτύπως κατατεθέν από 13-12-2024 υπόμνημα, ζητείται η ακύρωση της προρρηθείσας απορριπτικής απόφασης, διότι, όπως προβάλλεται, στερείται πλήρους και επαρκούς αιτιολογίας. Ειδικότερα, οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι, κατά τον χρόνο εξέτασης του αιτήματος της (πρώτης) αιτούσας περί θεώρησης εισόδου της στο ελληνικό έδαφος για οικογενειακή επανένωση με τον (δεύτερο) αιτούντα, η προξενική αρχή γνώριζε ότι η Υπηρεσία Ασύλου είχε ήδη εγκρίνει το σχετικό αίτημα του τελευταίου, κατόπιν υποβολής του σε διεξοδική συνέντευξη και την σύνταξη του σχετικού πρακτικού. Από το δε περιεχόμενο του τελευταίου, καθώς και των λοιπών εγγράφων του φακέλου της υπόθεσης προκύπτει με ισχυρές αποδείξεις, όπως προβάλλεται, ότι οι εν λόγω σύζυγοι έχουν αποκτήσει δύο -ενήλικα πλέον- τέκνα και διάγουν πολυετή κοινό οικογενειακό βίο, δηλαδή ότι διατηρούν στενούς οικογενειακούς δεσμούς. Τούτο δε ουδόλως αναιρείται, σύμφωνα με όσα υποστηρίζουν, από την χωριστή διαμονή τους, κατά τα τελευταία χρόνια, η οποία οφείλεται στις δυσκολίες, που αντιμετωπίζουν, λόγω της παλαιστινιακής καταγωγής τους και του τόπου της προηγούμενης συνήθους διαμονής τους (Γάζα), που, κατά τα παγκοσμίως γνωστά, τελεί σε εμπόλεμη κατάσταση, με συνέπεια την καταστροφή βασικών υποδομών και τους πολλαπλούς περιορισμούς μετακίνησης από και προς αυτόν. Περαιτέρω, προβάλλεται ότι κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας του διοικουμένου, που καλείται να παραστεί ενώπιον της διοικητικής αρχής, σχετικά με την ικανοποίηση αιτήματός του, δεν προκύπτει από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου ότι τα όργανα της προξενικής αρχής συνέταξαν, έστω και συνοπτικά, πρακτικό για τις συνεντεύξεις, στις οποίες φέρεται ότι υπεβλήθησαν οι αιτούντες στο Κάιρο και από τις οποίες, όπως αναφέρεται στις έγγραφες απόψεις του καθ' ου, προέκυψαν αντιφάσεις σχετικά με την κοινή οικογενειακή τους ζωή, καθώς και άλλος τελικός προορισμός της πρώτης αιτούσας στην Ευρώπη (Βέλγιο). Ως εκ τούτου, τα αιτιολογικά ερείσματα της απορριπτικής κρίσης της προξενικής αρχής, όπως διατυπώθηκαν ανωτέρω, παρίστανται, κατ' αυτούς, παντελώς αυθαίρετα και αναπόδεικτα. Τέλος, οι αιτούντες ισχυρίζονται, μεταξύ άλλων, ότι, ως στοιχεία του φακέλου, που επιτρεπτως συμπληρώνουν την αιτιολογία της απορριπτικής απόφασης, δεν δύναται να ληφθούν υπόψιν όσα συντάσσονται μετά την έκδοση αυτής και δη επ' ευκαιρία της δικαστικής διαδικασίας.

11. Επειδή, από την πλευρά του το καθ' ου υπέβαλε, μεταξύ άλλων, το απευθυνόμενο στην Γ4 Διεύθυνση του Υπουργείου Εξωτερικών με αριθμ πρωτ..... έγγραφο της Γενικής Προξένου του Καΐρου, στο οποίο, μεταξύ άλλων, διατυπώνεται ότι η πρώτη αιτούσα «κλήθηκε σε συνέντευξη στο Γενικό Προξενείο (24-01-2023), όπου και διακριβώθηκε η ύπαρξη οικογενειακής σχέσης με τον δικαιούχο πρόσφυγα». Ωστόσο, στο με αριθμ. πρωτ. συμπληρωματικό έγγραφο της ως άνω Υπηρεσίας προς την ίδια Διεύθυνση εκτίθεται ότι από την προεκτεθείσα (από 24-01-2023) συνέντευξη έως τον Σεπτέμβριο του 2023, δεν διαφάνηκε πραγματική πρόθεση της αιτούσας να υποβάλει αίτηση για θεώρηση εισόδου με προγραμματισμένο ραντεβού, καθώς και ότι όταν ερωτήθηκε σχετικά με την πολύμηνη καθυστέρησή της να επικοινωνήσει με την παραπάνω προξενική αρχή, δεν έδωσε πειστική απάντηση, στο δε πλαίσιο νέας συνέντευξης αμφοτέρων των αιτούντων, που πραγματοποιήθηκε στις 30-10-2023, το ζευγάρι έπεσε σε αντιφάσεις σχετικά με θέματα, που αφορούν στα παιδιά τους και σε περιουσιακά ζητήματα της

οικογένειας. Ακόμη, αναφέρεται ότι η πρώτη αιτούσα δήλωσε ότι επιθυμεί να ταξιδέψει στο Βέλγιο για να παράσχει βοήθεια στην έγκυο κόρη της, σε απροσδιόριστο χρόνο και, άλλωστε, ο δεύτερος αιτών δεν μιλά ελληνικά και δεν διευκρίνισε την ακριβή διεύθυνση διαμονής του στη Ρόδο, ενόψει όλων των ανωτέρω δε η προξενική αρχή διαμόρφωσε την κρίση ότι υφίσταται χαλαρή οικογενειακή σχέση μεταξύ των δύο αιτούντων, χλιαρή επιθυμία για επανένωση και πιθανή μετάβασή τους σε άλλο τελικό προορισμό στην Ευρώπη. Εξάλλου, στο με αριθμ. πρωτ. έγγραφο απόψεων της η Γενική Πρόξενος Καΐρου υπεραμύνεται της νομιμότητας της απορριπτικής κρίσης της Υπηρεσίας, επαναφέροντας, επί της ουσίας, όσα προεκτέθηκαν, σχετικά με τις συνεντεύξεις των δύο συζύγων και το ιστορικό της υπόθεσης εν γένει.

12. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από το σώμα του τυποποιημένου υποδείγματος της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι η εκδούσα προξενική αρχή απέρριψε την αίτηση της πρώτης αιτούσας για λόγους, που εμπίπτουν στους απαριθμούμενους στο άρθρο 9 του Π.Δ. 131/2006. Ωστόσο, ούτε από την διατύπωση της αιτιολογίας της απόφασης (όπως επί λέξει παρατέθηκε στην 9η σκέψη), αλλά ούτε και από κάποιο στοιχείο του φακέλου (ή συνδυασμό τέτοιων) προκύπτει, κατά τρόπο συγκεκριμένο και ακριβή, ποιά είναι και σε τί αφορούν τα εξειδικευμένα εκείνα στοιχεία, επί τη βάση των οποίων η προξενική αρχή ήχθη στην ανωτέρω (αρνητική, ως προς το ένδικο αίτημα) κρίση. Ειδικότερα, τόσο στα στοιχεία 5 και 12 του τυποποιημένου υποδείγματος της προσβαλλόμενης, όσο και στις χειρόγραφες παρατηρήσεις, επί του τελευταίου, κατά γενικό, μόνον, τρόπο αναφέρεται ότι δεν διαπιστώθηκαν ισχυροί δεσμοί μεταξύ των δύο συζύγων, καθώς και ότι στην υπηρεσία παρασχέθηκαν μη αξιόπιστες πληροφορίες, ως προς το σκοπό της παραμονής της ανωτέρω στην Ελλάδα ο οποίος, κατά την προξενική αρχή, δεν διαπιστώθηκε. Επιπλέον, στο με αριθμ. πρωτ. συμπληρωματικό έγγραφο της τελευταίας εκτίθεται ότι, στις 30-10-2023, οι αιτούντες υπεβλήθησαν σε νέα κοινή συνέντευξη, κατά την οποία υπέπεσαν σε αντιφάσεις σχετικά με θέματα των παιδιών και της περιουσίας τους, χωρίς, ωστόσο, να μνημονεύονται -έστω αποσπασματικά- συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά από την συνέντευξη αυτή, που θα μπορούσαν να τεκμηριώσουν τον αντιφατικό, κατά την προξενική αρχή, χαρακτήρα των απαντήσεων των αιτούντων και, συνακολούθως, την κρίση, που διατυπώνεται στο εν λόγω έγγραφο περί του ότι υφίσταται χαλαρή οικογενειακή σχέση μεταξύ τους και χλιαρή επιθυμία για επανένωση. Άλλωστε, ούτε από το προαναφερόμενο έγγραφο, αλλά ούτε και από τον φάκελο της υπόθεσης εν γένει προκύπτει ότι για την εν λόγω (από 30-10-2023) συνέντευξη -διεξαχθείσα, μάλιστα, λίγους μήνες μετά την από 24-01-2023 πρώτη συνέντευξη της πρώτης αιτούσας, κατά την οποία η ίδια αρχή είχε διακριβώσει την ύπαρξη οικογενειακής σχέσης με τον δεύτερο αιτούντα (βλ. σχ. το με αριθμ. πρωτ. έγγραφο της Γενικής Προξένου του Καΐρου)- συντάχθηκε σχετικό πρακτικό και, επομένως δεν καθίσταται δυνατή για το Δικαστήριο η αξιολόγηση των ερωτοαποκρίσεων, που έλαβαν χώρα και, συνακολούθως η νομιμότητα της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης, όπως επιχειρείται να συμπληρωθεί από την καθ' ης η κρινόμενη αίτηση. Μόνη δε η αναφερόμενη καθυστέρηση της (πρώτης) αιτούσας να επικοινωνήσει με την προξενική αρχή για την υποβολή αίτησης θεώρησης εισόδου, η επιθυμία αυτής να ταξιδέψει σε άλλη χώρα για να βοηθήσει την έγκυο κόρη της και η μη γνώση της ελληνικής γλώσσας από τον (δεύτερο) αιτούντα, και αληθή υποτιθέμενα, δεν παρίστανται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, στοιχεία ικανά, να ανατρέψουν την ανωτέρω παραδοχή. Με τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο κρίνει ότι η προσβαλλόμενη πράξη, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα της πρώτης αιτούσας για

την θεώρηση εισόδου της στο ελληνικό έδαφος με σκοπό την οικογενειακή επανένωση με τον δεύτερο αιτούντα στερείται, νόμιμης αιτιολογίας και για το λόγο αυτό, ο οποίος βασίμως προβάλλεται, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή, όσα δε περί του αντιθέτου προβάλλονται δεν ευσταθούν και πρέπει να απορριφθούν.

13. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ακύρωσης, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπεμφθεί η υπόθεση στη Διοίκηση, για νέα νόμιμη κρίση, κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο σκεπτικό.